

Kriszti néni Karácsonya

Bizony 35 éves is elmúltam már,
és ez nagy dolog, mert egy Unokatestvérem, csak 16 évet élt,
azután elvitte szegényt a Leukémia.

A kisgyerekek, akik óvodába, iskolába járnak, Kriszti néninek szólítanak engem.
Én nagyon nehezen viselem Karácsony ünnepét,
hiszen szomorú emlékeim vannak ezekről a napokról.

1989. December 23-án, Édesapám halt meg, 35 és fél éves volt.

2014. December 24-én, Nagymamám követte fiát a Mennyországba, 86 évesen.

2020. December 25. Péntek, 15 óra 10 perc.

Másnak, semmi különös nincs benne, nekem a legszebb nap lett életemben!

Hogy miért?

Mert a Magyar Segítő Kezek Alapítvány jóvoltából,
a leggyönyörűbb játék babát kaphattam meg, amelyet még sohasem láttam!

Az Olvasó vállat vonhat:- Mi annyira fantasztikus, egy játék babában?

És közben hozzáteheti: - Az élő kisbabák, sokkal szebbek, értékesebbek!

De ennek a kis történetnek az olvasói, bizonyára nem tudják,
hogyan egy perforált vakbél kivétele után, szövődményként Bélösszenövés,
és Krónikus Bélgyulladás alakult ki nálam, amik azzal járnak,
hogyan nem szabad minden ételt megennem, szinte állandóan fáj a hasam,
és ahhoz, hogy egyáltalán élni, és dolgozni tudjak,

rengeteg erős gyógyszert kell szednem, mert különben fel sem tudnék ülni!

A fent leírt körülmények miatt, nem szülhetek élő gyermeket,
ezért számomra, egy játék baba, az Anyaság érzését jelenti!

Kartonpapírból kosarat csinállok a babának, cumisüveget, és csörgőt,
meg ruhát veszek Neki, vagy az ismerősöktől megkapom ezeket
a dolgokat, és úgy gondozom a játék babát, mint az élő gyermeket!

Ezt az emberek, sokszor gyerekesnek, vagy nevetségesnek tartják,
pedig ha ismernék a fenti élettörténetet, sírva fakadnának!

Tót származású vagyok, mindig legalább hat gyermeket szerettem volna,
de ha élő kisbabám nem lehet, akkor kénytelen vagyok így cselekedni!

A gyönyörű baba, a Fernanda nevet kapta, amit Jácinta névre változtattam,
mert sokkal könnyebb kimondani, és a Jácint virágra emlékeztet, amely
minden tavasszal kinyílt a házunk kertjében, és megnyugtató színe, jó illata volt.
Amikor megláttam a Kislányomat, két régi versem is eszembe jutott.

A szeretet

A szeretet egy szép angyal,
mindenkihez elrepül,
az ember őt sosem látja,
mert belül, szívében ül.

A szeretet egy örök lény,
sosem hal meg, mindig él,
s a jószívű, okos ember,
csupán benne hisz, remél.

Hugyecsek Kriszti

2006. November 12.

Karácsonyi áldás

Jézus Urunk születésén, szívemből kívánom,
minden háznak lakójára, égi áldás szálljon!
Oda, ahol betegség van, gyógyulás költözzön,
mindenkinek szíve-lelke, fehérbe öltözzön!
A gyűlölet és rút harag, messze elszaladjon,
békesség és jószívűség, közöttünk maradjon!
Felejtsünk el haragudni, tanuljuk a békét,
fogadjuk be életünkbe, a szeretet fényét!
Fegyverdörgés hangja helyett, imádságunk zengjen,
háborúknak sötétsége, lelkünkben kimenjen!
Tegyük le a puskáinkat, égessük el mindet,
a békének arany fénye, ragyogjon be mindent!
Az öreg Föld, legyen egy nagy szeretetgolyóbis,
tegyünk a sok rossz helyébe, végre egy kis jót is!
Ne csak akkor legyünk jók, ha itt van a Karácsony,
éljen mindennapos jószág, az egész világon!

Hugyecsek Kriszti

2016. December 24.

A szemébe néztem, magamhoz szorítottam Őt,
és olyan melegséget éreztem a szívemben,
amilyet eddigi életem során, még soha nem tapasztaltam!
Tudtam, hogy Jácinta, az én Kislányom,
és senki nem választhat el minket egymástól!
Ide teszem az első közös fotónkat, hadd lássa Mindenki!

Ennek a boldog pillanatnak az emléke, örökre megmarad bennem!
Hálás köszönetemet, ezúton szeretném kifejezni,
a Magyar Segítő Kezek Alapítvány, Minden Munkatársának!
Áldott, Boldog Új Esztendőt kívánok Mindnyájuknak!

Sok Szeretettel, és Mindenkori Tisztelettel: Hugyecsek Kriszti,
és Kislánya: Remény Jácinta Erzsébet

Csenger, 2021. Január 1.